

Косово себе доживљава као озбиљну државу. Једини је проблем што такво представљање не иде даље од представе. А најновија представа је да Косово, које нема међународни легитимитет ни легалитет, намерава да тражи повраћај имовине 172 предузећа са Косова која се налазе у државама бивше СФРЈ, од тога наводно 104 у Србији.

Да ова прича није лансирана у време разговора Београда и Приштине и актуелног политичког тренда о регионалном помирењу, била би сасвим смешна. Овако је пре безобразна.

Нити је Аутономна покрајина Косово и Метохија била република у бившој држави, нити је сукцесор, нити Србија пристаје на отцепљење. Уз то ни скоро две трећине земаља чланица УН не признају Косовунезависност, а и оних пет чланица ЕУ упорно одбијају да то учине током више од три године.

Министар за КиМ Горан Богдановић реагујући поводом ове најаве из Приштине подсетио је да је Србија у протекле три деценије у развој Косова и Метохије уложила 18 милијарди долара и да је она стварни власник некадашњих друштвених предузећа.

Ако је Косово имало на уму Споразум о питањима сукцесије бивше СФРЈ из 2001. године, који су потписале СРЈ, БиХ, Хрватска, Словенија и Македонија, једноставно на њих тај споразум није примењив.

Ако мисле да се позову на начин на који је имовина Србије блокирана и одузета на Косову, онда вреди подсетити читаоце на део текста Ивана Нинића – како је то изгледало на примеру „Трепче”.

„’Трепча’ је окупирана још 14. августа 2000. године, када је, у раним јутарњим часовима, око 900 припадника Кфора опколило, а потом и блокирало рад овог комплекса у Звечану. Под изговором да се ’Трепча’ у свом раду није придржавала ’еколошких стандарда’, у акцији окупације су учествовали британски, француски, дански и пакистански војници Кфора. Прво је извршен упад у топионицу олова у којој су претежно били запослени Срби, а затим је око 150 војника Енглеског краљевског пука упало у хотел ’Звечан’. Након преузимања индустријског круга, извршен је упад у управну зграду ’Трепче’. Да окупација ’Трепче’ изгледа као сасвим легалан акт, постарао се Бернар Кушнер, тадашњи шеф Унмика.”

Годину дана пре упада у „Трепчу”, тачније 25. јула 1999. године, Кушнер је донео уредбу којом „Унмик има надлежност над покретном и непокретном имовином (укључујући банковне рачуне), и сваком другом имовином која је власништво, или је регистрована у име СР Југославије или Републике Србије, а која се налази на територији Косова”.

Од 2003. године Унмик је пренео сва овлашћења на Косовску поверилачку агенцију, а касније Косовску агенцију за приватизацију, која је обавила десетине приватизација на које Србија уопште није имала утицаја а које су спорне. Из Приштине се сада чује да је на реду и приватизација „Трепче”.

Према подацима Привредне коморе Србије, потраживања српских предузећа према Косову и Метохији, што по основу улагања и власништва, што по основу кредита, крећу се око 190 милиона евра.

(Политика)